

ת"פ 10915/03 - מדינת ישראל נגד מאיר מנחם

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 10915-03 מדינת ישראל נ' מנחם(אסיר)
תיק חיזוני: 0000168186/2014

בפני כבוד השופט זיו אריאל
מ雅思ימה
נגד
נאשימים
מאיר מנחם (אסיר)

החלטה **רקע וטענות הצדדים:**

1. הנאשם עומד לדין בגין עבירות החזקת אגרוףן שלא למטרה כשרה (עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין).
2. הסגנו מבקש להורות על קיומם מעין "משפט זוטא" בשאלת קביעות האגרוףן שנותפס. על פי הטענה, האגרוףן נתפס שלא כדין. לטענתו, יש תחיליה לשמע את ראיות הتبיעה (וראיות ההגנה) באשר לקביעות הראייה וחוקיות החיפוש. אי קיומו "משפט זוטא" במקורה זה, ממשיך הסגנו וטווען, יעדיד את הנאשם בפני סיכון וישבש את קזו הגנתו, שכן ככל שיבקש להעיד באשר לנסיבות החיפוש ותפישת האגרוףן - יהיה חשוף גם לחקירה נגדית (בין היתר על עצם החזקת האגרוףן), ויתכן כי ימצא מפליל את עצמו. לעניין זה הפנה}sגנו להחלטה כב' השופט א' הרמלין במסגרת ת.פ. 44002-09-16 מדינת ישראל נ' וקנין (24.4.18), שם קיבל בית המשפט טענה דומה, וקבע כי טענת ההגנה בדבר פסילת הראייה שנותפסה - תתרברר במסגרת משפט זוטא (אשר יוגבל בנסיבות ובשאלותיו אך לשאלת אופן תפיסת החפש).
3. בישיבה מיום 27.5.18 הורייתי למאשימה להסביר בכתב לティיעוני{sגנו.

4. המ雅思ימה מתנגדת לביקשת{sגנו. לטענה הליך של משפט זוטא היו הליך חריג, אשר הסדר על ידי החוקן מקום בו קיימת טענה בדבר פגעה ברצון החופשי של הנאשם. אין מקום "לפרוץ את הסכר" ולאפשר קיומם של משפטי זוטא ביחס לשורה רחבה של مجرמים. עוד נטען כי הליך מסווג זה משמעותו סרבול של שלב שמיעת הראיות. אף מטעם זה אין לאפשר קיום משפט זוטא אלא במקרים שהתייר החוקן. לטענת המ雅思ימה, החלטה בעניין חוקיות החיפוש ופסילת ראייה - מצריכה בוחינה של

עמוד 1

מכלול של שיקולים, אשר חלים לא מגיע בפני בית המשפט בשלב של הליך זוטא. הדברים נוכנים ביותר שאת מקום בו עולה טענה של פגם בחיפוש, שכן במקרה שכזה - על בית המשפט לבחון את מכלול הראיות בתיק. המआשימה הפניטה למספר החלטות (אף הן של ערכאות דיניות בבית משפט השלום) התומכות בגישתה.

5. אפשרתי להגנה להגביל לsicomi המआשימה, אך הסגנון בחר שלא לעשות כן, והסתפק בטעוני בעל פה שנשמעו בדיון מיום 27.5.18.

דין והכרעה:

6. משפט זוטא הינו תהילך הסוטה מסדרי הבאת הראיות הרגילים. על פי רוב, נשמעת פרשת התביעה כולה, ולאחריה פרשת ההגנה כולה. הליך מיוחד זה, של 'משפט זוטא' - ננקט ביחס לטענות שמעלה נאשם בדבר קבילהותה של הودאת חז', אשר התביעה מבקשת להגישה כרואה לפי סעיף 12 לפקודת הראיות.

7. הייחודיות של 'משפט הזוטא' נעוצה לא רק בסדרי הדין השונים ביחס אליו, אלא גם בכך שהיא מחייבת במסגרתו היא על פי רוב מצומצמת ביותר, ונוגעת לשאלת אופן גביית הודאתו של הנאשם. ובמילים אחרות - השאלה היחידה שבית המשפט נדרש להכריע בה במסגרת 'משפט זוטא', היא אם ההודאה ניתנה באופן "חופשי ומרצון".

8. בפסקה נקבע, כי הליך של משפט זוטא מוגבל ומיוחד לצורך הכרעה בשאלת קבילהותה של הודאת חז' של הנאשם, וכי אין לנתקו בהליך זה לצורך הכרעה בשאלת קבילהותה של ראייה אחרת. ר' למשל פסק הדין שנייתן בע"פ 639/79 **אפללו ואח' נ' מדינת ישראל**, פ"ד לד (3) 570. שם דחה בית המשפט העליון את טענת ההגנה, לפיה היה מקום לכך "משפט זוטא" לעניין קבילותם של סלילי הקלטה, אשר תיעדו שיוחזק בין הנאים. כב' השופט א' ברק (כתארו אז) קבע כי:

"לדעתי יש מקום לדחות את הטענה האמורה על יסוד העיקרונות הכללי, כי דין הקლטה כדין כל ראייה אחרת אשר התביעה מבקשת להגיש. ראייה זו מוגשת על ידי התביעה במסגרת פרשת התביעה, תוך שהتبיעה מוכיחה את קבילהותה לכואורה. ומשהנicha לכואורה את היסודות הקבועים לקבילהותה הופכת היא לקבילה על תנאי. אם ההגנה מתנגדת לקבילהותה, רשאית היא, במהלך פרשת הסגנוריה, להביא ראיות משלה להוכחת אי-קבילותה. ההחלטה הסופית טיפול בהכרעת הדין..."

...צדקה השופט בן עתו בדוחותה את טענותם של הסגנורים המלומדים, כי קבילהותה של ה הקלטה חייבת להיקבע במשפט זוטא. הטעם לכך הוא שאין כל הוראה בדיין, ואין כל יסוד הגיוני, להרחיב את הכללים בדבר "משפט זוטא" מעבר למסגרת הקבועה להם כיום, ולהחילם אף לעניין קבילהותה של ה קלטה... המגמה

החייבת להדריך אותנו היא כי משפטינו אינו קונפדרציה של משפט זוטא... אלא מהוות אחדות ושלימות אחת, המנהלה על פי רצף אחד. מטעם זה אין זה ראוי כי נפצל את המשפט ונרשא לעורך במסגרתו מספר "משפט זוטא" כמספר טענות אי הקבילות שתעללה הסגנוריה. ואשר להודית הנאשם, הרי זה חריג אשר ישאר כחריג עד שיבוטל בידי המחוקק. בהגيعי למסקנה זו, מודיע אני לך, כי לעיתים יש בתוצאה זו כדי לפגוע בכושר התמרון הטקטי של הנאשם. עם זאת, היתרונות הצומחים מגישה זו עומדים לאין שיעור על חסרונותיה - האמיתיים או המדומים - ועל כן מן הראווי הוא שנלך בה".

9. כאמור, בדיון ובסדר הדיון לא מוכר הליך לבירור מוקדי, מבחן מבירור האשמה והחפות, של חוקיות חיפוש או קבילות הראה שנטפסה - במסגרת 'משפט זוטא'. די בכך כדי להביא לדוחית הבקשה.

10. ואולם, דין הבקשה לעורך 'משפט זוטא' בשאלת קבילות החפש שנטפס - להידחות אף לגופה. אינני סבור כי ניתן לגזר גזירה שווה בין הליך 'משפט זוטא' בעניין קבילות הودאה לבין טענות אי חוקיות של חיפוש במסגרתו נתפסה ראה [טענות המתבססות, במידה רבה, על כלל פסילת ראיות שנקבעו בפסקה - ר' למשל ע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי** (פ"ד סא (1) 461; רע"פ 09/10141 **בן חיים ואח' נ' מדינת ישראל** (6.3.2012)].

11. בעוד ששאלת מסירת ההודאה באופן "חופשי ורצון" מצומצמת על פי רוב בהיקפה, ומובנת מבודדת מיתר הטענות במשפט, באופן שנייה להכריע בה במנוגן מיתר השאלות העולות במשפט והראיות המובאות על ידי הצדדים. הרי שפסילת ראיות על פי דוקטרינת הפסילה הפטיקתית הינה מעשה מורכבה מאוד. כזכור, על פי דוקטרינה זו מסור לבית המשפט שיקול דעת רחב להורות על פסילת ראה, מקום בו היא הושגה שלא כדין, וקבלתה במשפט תפגע באופן בלתי מידתי בזכותו של הנאשם להליך הוגן וב'נקיונו' של ההליך השיפוטי. במסגרת שיקול דעת רחב זה בוחן בית המשפט שורה של שיקולים, לרבות אופייה וחומרתה של אי החקיון הכרוכה בהשגת הראה (לרבבות שאלת קיומו של זדון או תום לב בפעולות רשות אכיפת החוק, האם וכיצד ניתן היה להשיג את הראה באופן חוקי, ועוד); מידת הרשפה של אמצעי החקירה הפסול על הראה שהושגה ובמסגרת זה - אופייה של הראה בה מדובר; עיקר העקרנים - שאלת הנזק מול התועלת החברתיים הכרוכים בפסקיתה של הראה. בכל הנוגע לשיקול השלישי, הרי שקיים קושי של ממש להכריע בו, טרם הובאו בפני בית המשפט מכלול הראיות והנסיבות הדרושים להכרעה.

12. ר' בהקשר זה, ולשם הדוגמא בלבד, פסק דין של בית המשפט המחויז בע"פ 11347-03-15 **מדינת ישראל נ' בנייאשוויל** (25.5.2015). שם קיבל בית המשפט את ערעור המדינה על החלטת הערקה הדיוונית לזכות את הנאשם בתום פרשת התביעה, בשל טענת "אין להסביר לאשמה". נקבע, כי לא היה מקום להכריע בשאלת אי חוקיות החיפוש בשלב זה, ובטרם שיכלול הראיות הובא בפני הערקה הדיוונית (ההדגשה אינה במקור):

"...בית משפט קמא לא ערך את השקלול מה משמעות הפגיעה שנפל בחיפוש והאם היעדרם של העדים לחיפוש מביא בהכרח לפסילת הראייה. הפגיעה, גם בהנחה שהוא משמעותי וחשוב, לא בהכרח מוליך למסקנה כי הראייה תיפסל. אין בהכרעת הדין התייחסות להיבטים המשפטיים של הפגיעה, האם הוא בהכרח מוליך לבטולות מלאה של הראייה ו王某 הפגיעה במקרה במקרה זה בתחרשב מכלול הנסיבות אין צורך להוביל למסקנה כי הראייה פסולה מכל וכל. היה על בית המשפט לשמעו את הראיות כולם ולהחליט, לאחר שתהיה בפנוי התמונה במלואה, מה ש막לו של אותו פגם שנפל באו ערכות החיפוש בפנוי שני עדים.

ור' גם ת.פ. (שלום-ת"א) 14-07-13253 מדינת ישראל נ' שendi (4.12.2016).

13. עינתי בהחלטת כב' השופט א' הרמן בת.פ. 16-09-44002 מדינת ישראל נ' וקנין (24.4.18), אליה הפנה הסגורה בתמיכה לטענותיו. בכל הבודד והענווה, דעתך בעניין זה שונה. אני סבור כי יש מקום להוtier את הליך היהודי של 'משפט זוטא' אך למקרים בהם עולה טענה בדבר קובלות הוודאה שנגבטה מנאשם, ואין מקום להרחב את גדרי הליך זה למקרים בהם עולה טענת פסולות של ראייה, מכוח דוקטרינה הפסיקתית. מעבר לנימוקים שהובאו לעיל, סבורני כי אף מטעמי יעילות אין מקום להורות על קיום משפט זוטא מקום בו מועלית טענת פסולות של ראייה, מכוח דוקטרינה הפסיקה. החש הוא כי ככל שיירבו בתיה המשפט להורות על קיומו של 'משפט זוטא' ביחס לכל ראייה הפסיקתית. אשר מועלית טענה בדבר פסילה, הרי שלא יರחק היום והליך פליליים יפוצלו ל'משפט בתוך משפט', כמספר טענות אי הקובלות שיעלו נאשימים במשפטם. כפי שקבע כב' השופט א' ברק בעניין **אפללו** שצוטט לעיל - משפט אינו קונפדרציה של משפטי זוטא. יש לפיקר להתרחק ממהלכים שבוכום להפוך את הליך הבירור המשפטי לכזה.

14. סוף דבר, הבקשה נדחתת. אין מקום לקיים 'משפט זוטא' בשאלת קובלות הראייה שנטפסה. המשך שימוש הראיות תימשך כסדרה. **דין ההוכחות הבא קבוע ליום שני, 25.6.18, שעה 09:30.** ככל שתסתהים פרשת התביעה במועד זה, תחל פרשת ההגנה מיד בתום פרשת התביעה.

הנאשם יזום באמצעות שב"ס, והتبיעה תזוזא זימון עדי התביעה.

המצוירות תעביר את העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ז' تموز תשע"ח, 20 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

